

ПРЕС КЛИПИНГ

14-15. септембар 2019.

НАСЛОВИ

Укидање пенала би "заледило" чекове(стр.3)

Влада одлучила: „Минималац“ од 1. јануара 30.022 динара(стр.4)

Послодавци вапе за возачима, а они одоше у бели свет(стр.5)

Трибина у Крагујевцу: Запошљавање преко агенција је крађа туђег рада(стр.6)

Због избора плате иду преко привредног раста(стр.7)

Влада Србије: Минималац повећан на 30.022 динара(стр.8)

Град Крагујевац преузима предузеће за запошљавање инвалидних радника(стр.9)

Брнабић: Још се раде процене повећања плата у јавном сектору(стр.10)

Зашто приватне компаније не улажу више у Србији(стр.10)

Укидање пенала би "заледило" чекове **К. МАЛШЕВИЋ**

Стручњаци у Фискалном савету одбацују иницијативу да се пониште казне за превремено пензионисање; Морала би да се подигне и граница на 67 година; Синдикати не одустају од захтева

ПЕНАЛИ за превремено пензионисање неопходни су за нормално функционисање пензионог система и финансијски одрживу ситуацију у којој цену не би плаћали запослени и пензионери замрзавањем пензија и продужењем радног стажа. Превремени одлазак у пензију подразумева и дужи период примања пензија, па су пенали једино правично решење, објашњавају из Фискалног савета. С друге стране, из синдиката поручују да су пенали незаконити, односно да се на основу њих годишње узимају две пензије осигураницима због чега они треба да буду укинута када се наврши граница за пензију.

Превремено пензионисање носи са собом пенале, који су дефинисани још од 1964. године и који подразумевају умањење месечних прихода за сва лица која су отишла у пензију пре испуњења минималних услова. У нашој држави законом је пружена могућност свима који су напорно радили да оду у превремену старосну пензију, али им је и ако се за њу одлуче одузела 0,34 одсто месечно од онога што би имали да су дочекали пуну пензију.

И док из Савеза самосталних синдиката захтевају да се свима који су отишли у превремену старосну пензију укину "казнени поени" након што напуне 65 година, рачуница показује да би укидање ових пенала било тежак ударац за државни буџет. Тако би уместо садашњих 350 милиона динара колико државу коштају пре времена пензионисани грађани, уколико би држава одлучила да укине "пенале", трошак могао да буде већи од 545 милиона динара. Упркос казним бодовима за превремени одлазак у пензију, на крају прошле године, на списку оних који су се одлучили да оду у пензију пре навршене старосне границе, било је око 28.000 грађана. - Примена ових мера финансијски би растурила пензиони систем. Осим тога, постоји и велики број радника који раде непријављени због чега и не размишљају о превременој пензији. Цену привилегије укидања пенала морали би да плате радници у приватном сектору и пензионери - било замрзавањем пензија, било повећањем старосне доби за одлазак у пензију са 65 на 67 година, као што су морале да ураде Хрватска, Црна Гора или Пољска - истичу из Фискалног савета.

Влада одлучила: „Минималац“ од 1. јануара 30.022 динара

Танјуг

Пошто није постигнут споразум на Социјално економском савету, Влада Србије је, на предлог Министарства рада и Министарство финансија, донела одлуку да минимална цена рада за 2020. годину буде 172,54 по радном сату

Влада Републике Србије усвојила је на данашњој седници Одлуку о висини минималне цене рада за период јануар-децембар 2020. године у износу од 172,54 динара (нето) по радном сату, саопштено је после седнице владе

"Повећањем од 11,1 одсто, минимална месечна зарада износиће 30.022 динара у односу на досадашњи износ од 27.022 динара. Ово најзначајније повећање до сада, које ће важити од 1. јануара наредне године, уз планиран пореске олакшице за послодавце утицаће на побољшање животног стандарда грађана и привреду земље", наводи се у саопштењу.

"Повећање минималне цене рада од 11,1 одсто је највеће уназад десет година и заиста сматрамо да ће допринети бољем стандарду наших држављана", каже државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Бојана Станић и додаје да је Министарство финансија учинило све да растерети послодавце.

Тако ће бити смањена стопу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на терет послодавца за 0,5 одсто, а са друге стране повећан је неопорезиви износ зараде за 1.000 динара, са 15.300 на 16.300 динара.

"Све то ће допринети како бољем стандарду наших запослених тако и растерећењу послодаваца", закључује она.

Станић каже да ће послодавци који окасне са исплатама зарада за рад у овој години па их пренесу у следећу годину морати да поштују нову минималну цену рада.

"Повећање минималне цене рада аутоматски ће повећати и све зараде код оних послодаваца који минималац користе као полазну основу", каже она.

На питање на колико се радника у Србији односи минималац, она каже да је то јако тешко рећи.

"Минимална цена рада би требало да буде изузетак а не правило, нажалост наши послодавци то тако не схватају", истиче она и додаје да исплати минималца морао да претходи општи акт послодавца који то предвиђа.

Она наглашава да ако минимална цена рада није предвиђена колективним уговором или правилником о раду - онда послодавац не може да је исплаћује.

"Неопходно је и да у самом уговору о раду постоји сагласност запосленог да му се у случају поремећаја у раду послодавца исплаћује минимална цена рада", каже она и додаје да послодавац на шест месеци мора да обавештава репрезентативни синдикат да ли су престали услови због којих је уведена минимална цена рада.

Послодавци вапе за возачима, а они одоше у бели свет

Аутор: Марија Бракочевић

Србији недостаје око 10.000 возача, а од 80.000 активних, њих око 10.000 досад је преузело картицу и сертификат за управљање моторним возилима по Европи, с чиме ће још лакше моћи да оду у иностранство

У Србији не постоји привредни сектор без дефицита кадрова. Разлог за такву ситуацију није само у мањку радне снаге на тржишту рада која све више хрли у иностранство већ и у недостатку стручног кадра. Најбољи пример за то су возачи. Послодавци су у јулу од Националне службе за запошљавање потраживали 31 возача друмског возила и исто толико возача теретњака. Делује као да нису били превише заинтересовани за ову врсту радника, али то ипак не значи да возачи и даље нису у категорији најдефицитарнијих занимања. О тому већ извесно време сведоче и огласи за посао, с просечно у месецу више од сто објављених огласа, показали су подаци „Инфостуда”. То се посебно односи на професионалне возаче теретних возила или аутобуса. Одлив ове изузетно тражене радне снаге се, сматрају стручњаци, може ублажити реформом образовања и усклађивањем школства с потребама привреде, али и бољим условима за пословање и отварањем нових радних места. Баш је Унија послодаваца Србије недавно спровела анкету, а једно од питања односило се на разлоге због којих људи одлазе из земље. Како је недавно потврдио Милош Ненезић, председник уније, као главни разлог одласка, што се и могло очекивати, испитаници нису навели већу зараду, већ неадекватно запошљавање према постигнутом образовању.

Из саобраћајних школа по генерацији изађе око 1.000 ђака, а процењује се да је Србији годишње потребно обучавање око 2.000 професионалних возача да би се одговорило на потребе превозника. Неки од њих су зато организовали бесплатне обуке за возаче, а заједно с представницима удружења друмског саобраћаја, они ипак скрећу пажњу на то да Србији недостаје чак до 10.000 возача. Не крају, да су главни разлози одласка професионалаца знатно већа примања у иностранству. Наиме, док возачи запослени у аутобуском саобраћају месечно зараде око 60.000 динара, а у међународном европском транспорту око 1.000 евра, колеге из ЕУ зараде плату седећи за воланом, рецимо у Немачкој, и од 2.500 евра.

Није само зарада предност коју користе европске компаније да би привукле возаче, него и услови рада. Када возе за домаће фирме, возачи се суочавају с дугим задржавањима на границама, посебно с Мађарском и Хрватском.

– Велика је потражња за свим врстама професионалних возача. Србија их има око 100.000 с Д и Е дозволом, од којих је од 70.000 до 80.000 активно. Досад је њих око 10.000 преузело картицу и сертификат за управљање моторним возилима у Европи, познат као „си-пи-си”. С тим документом моћи ће лакше да оду у иностранство, јер Европа отвара границе за такве возаче. На овдашњем тржишту рада то ће створити додатне проблеме јер је ова струка ионако дефицитарна – сматра Горан Алексић, директор Пословног удружења друмског саобраћаја „Србијатранс”. Јулски подаци НСЗ-а показују да се на бироу обрело 9.073 незапослена са занимањима из области друмског саобраћаја, међу којима су и различити типови возача. Српским возачима тренутно је на располагању око 10.000 регистрованих аутобуса и око 140.000 теретних возила.

Траже се и магационери, виљушкарсти, курири...

Сличан тренд пораста тражње на тржишту рада бележе и магационери. За 12 месеци, тј. током целе прошле године, објављено је 1.182 огласа за ову врсту посла, а на сваки од њих је конкурисало око 46 кандидата, подаци су „Инфостуда”. У току овог јула, и посредством НСЗ-а послодавци су тражили 130 магационера. На листи тражених су и виљушкарости, па се на такве огласе „Инфостуда” лане јављало око 14 кандидата, а то је била само потврда више да је на тој позицији најлакше наћи посао. У области транспорта, тражени су и курири. Овог јула послодавци су уз посредовање НСЗ-а поднели 12 пријава за запошљавање управо таквих радника.

Трибина у Крагујевцу: Запошљавање преко агенција је крађа туђег рада

Пише: Бета

Закону о агенцијском запошљавању који је ушао у скупштински процедуру, нису обезбеђени сви инструменти достојанственог рада и такав закон нема смисла у једној земљи која има високу незапосленост и ниске зараде, рекао је председник Савеза самосталних синдиката Крагујевца Југослав Ристић.

„Агенцијско запошљавање заправо представља крађу туђег рада и нема другог назива за то јер агенција ништа не ствара, не производи, већ само узима део рада који неки радник оствари и нормално да ће он да има мању плату“ казао је Ристић на трибини „Агенцијско запошљавање-изнајмљивање радника“.

Он је рекао да је Закон о агенцијском запошљавању ушао у скупштину иако није био усаглашен на Социјално-економском савету.

„Влада је одлучила да га усвоји иако синдикати имају много замерки на њега, пре свега што нема ограничавања у запошљавању преко агенција. То практично значи да сви радници у предузећу могу да буду запослени преко агенција“ рекао је Ристић и оценио да ће то имати дугорочне катастрофалне последице на живот у Србији.

Ристић каже да је рад преко агенција „потпуно несигуран“ и да је оптерећење за људе.

„Ви данас радите у агенцији која има само канцеларију, они вас упућују код другог послодавца са којима немате уговор о раду. Послодавац дакле нема никакав однос са вама и може да каже – сутра ниси ту“ рекао је Ристић.

Додао је да агенција и послодавац имају уговор о уступању радника послодавцу-кориснику и запослени, наводно, треба да има исту зараду као упоредни радник код послодавца-корисника.

„А шта ћемо ако таквог радника нема, јер је познато на пример да на НИС-овим пумпама нико не ради за стално, већ су сви запослени преко агенција, па нема упоредног радног места“ рекао је Ристић.

Он је навео да у синдикату сматрају да је агенцијско запошљавање „беспотребан“ облик запошљавања, поред постојања других „флексибилних“ облика као што је рад на одређено време или привремено-повремене послови.

„ У Србији има 118 агенција са дозволом за рад, од тога су четири крагујевачке. У Крагујевцу раде иначе и две највеће агенције – мултинационалне компаније Адеко и Тренквалдер“ рекао је Ристић и оценио да то „онеспокојава“ јер није добар пут за раднике у Србији.

Ристић наводи и да послодавац који изнајмљује радника преко агенције практично нема никакву одговорност према њему.

„Агенције данас раде потпуно незаконито у Србији, а држава то толерише, у све су то су укључени и захтеви капитала“ казао је Ристић.

Он наводи и да је направљен „преседан невиђени“ приликом формирања комисије за израду закона, јер су, одлуком министра, убачене у њу представници три највеће агенције за запошљавање.

„Онда, шта можете да очекујете – да они раде против себе? Влада је била на њиховој страни такође и очигледно је да ће и да победе“ рекао је Ристић.

Према Ристићевим речима, и у Европској унији постоје такве агенције али ради мали број људи и служе само за пробни рад радника, јер после тога послодавац запошљава радника.

Бранислав Маркуш из „Зрењанинског социјалног форума“ је рекао да су радници запослени преко агенција сада у „хендикепираном“ положају јер немају иста права као запослени у компанијама.

„Сада све омогућава да се у агенцијском раду не поштује закон и он је тренутно сива економија привреде“ рекао је Маркуш.

Трибина „ Агенцијски рад-изнајмљивање радника“ одржана је у организацији Зренанинског социјалног форума уз подршку Улоф Палме Центра и помоћ Савеза самосталних синдиката Крагујевца.

После најаве да ће лекари добити 10 одсто, а сестре 15 одсто повишице

Због избора плате иду преко привредног раста

Пише: Љ. Буквић

Међу пола милиона запослених у јавном сектору који ће, како су најпре најавили и председник државе Александар Вучић, потом и министар финансија Синиша Мали добити повећање плата је и готово 120.000 запослених у здравству.

Они би, судећи према према последњим најавама министра здравља Златибора Лончара, могли најбоље да прођу јер би медицинске сестре и техничари могли да очекују и до 15 одсто повећања, а лекари 10 одсто.

– Знам да су многе медицинске сестре и лекари отишли из Србије због већих плата, али многи су се и вратили и тек сада ће се враћати када ће плата медицинске сестре бити 50.000 динара – рекао је Лончар пре два дана.

Тренутно, медицинске сестре у Србији имају плату између 39.000 и 45.000 динара, што значи да би део њих са овим повећањем прешао 50.000 динара. Лекари опште праксе у просеку зарађују 70.000 динара, са 10 одсто то би било за неких 7.000 динара више. Лекари специјалисти просечно месечно примају између 82.000 и 90.000 динара, те би у њиховом случају повећање било од 8.200 до 9.000 динара. У све ове плате, наравно, није урачунат прековремени, односно допунски и сменски рад.

Председник Самосталног синдиката запослених у здравству Зоран Савић каже за Данас да је добро што се проценат повећања плата из године у годину повећава.

– Некада је било да су плате медицинским сестрама расле три, па пет, 10 одсто, сада смо дошли до 15 одсто и то је добро. Међутим, ми смо послали захтев као синдикат и чекамо позив Министарства да разговарамо о повећањима за све, не само медицинске раднике већ и сараднике и немедицинско особље – истиче Савић.

Он подсећа да је по Закону у здравственом систему могуће запослити 105.000 људи уз повећање од 10 одсто и зато се они надају да ће осим повећања плата Влада донети и неке додатне одлуке.

– Тражимо да се укине Закон о забрани запошљавања и да се тако смањи радно оптерећење јер само тако можемо да имамо квалитетније здравство – напомиње наш саговорник.

Савић каже да плата од 50.000 динара неће зауставити медицинске сестре да одлазе, као ни лекаре, јер је то немогуће и да то ни веће ни боље развијене земље од нас нису успеле.

Иако се потреба за повећањем плата здравственим радницима не доводи у питање, јер је осетно колико се смањио број медицинског особља и самим тим искварио квалитет здравства у нашој земљи, други запослени у јавном сектору се опет с правом питају шта ће се десити са њима. Да ли ће нешто остати и за њих?

Према најавама Синише Малог повећања ће бити за све у јавном сектору. „У овом тренутку могу да кажем да ће повећање плата процентуално бити веће него прошле године, када је било између 7 и 12 одсто. Ове године ћемо ићи још мало изнад тога“, рекао је Мали пре неколико дана.

С обзиром на то да је најављено повећање за све, чак и за пензионере уз додатак једнократне новчане помоћи, а знајући да нас на пролеће чекају избори, нема сумње да ће повећања бити за све. Чак и да поједини сектори прођу са минималним повећањем држава ће као и претходних година неминовно доћи у ситуацију да крши оно на шта се обавезала – да неће пробити границу номиналног раста БДП-а, који је ће према проценама бити око шест одсто.

– И ове године имаћемо већи раст плата од раста БДП, као и ранијих година. Прошле године то је било девет одсто, мислим да ће сада бити осам одсто, можда и више – каже за Данас економиста Милојко Арсић, који очекује да ће раст БДП-а бити на нивоу од пет до шест одсто.

Због предизборне године Арсић верује да ће цео јавни сектор добити повећање које ће бити најмање осам одсто и да ће највеће повећање имати уз здравство, сектори образовања и безбедности. Међутим, Арсић упозорава да се не сме занемарити ни администрација која је у претходна два наврата била прескочена.

– И ти људи раде важан посао, два пута нису добили повећање и то није добро, мислим да држава треба да обрати пажњу на то, да повећа плате и њима и онда тражи већу ефикасност од њих – напомиње Арсић. У сваком случају, овим повећањем држава ће опет трошити више него што има, што се најбоље види, како каже, по спољнотрговинском дефициту који имамо. Он напомиње да ће држава морати да коригује економску политику, али није изненађен овим јер се слично ради у свим младим демократијама уочи избора.

Влада Србије: Минималац повећан на 30.022 динара

Пише: Бета

Влада Србије усвојила је на данашњој седници Одлуку о повећању минималне цене рада за 11,1 одсто, па ће минимална месечна зарада износити 30.022 динара уместо досадашњих 27.022 динара, саопштено је после седнице Владе.

У саопштењу Владе се додаје да је цена радног сата повећана на 172,54 динара (нето) што је најзначајније повећање до сада и важиче од 1. јануара наредне године.

Влада је одлучила да национално спортско признање додели одбојкашици Маји Икодиновић (рођеној Огњеновић) за освојену бронзану медаљу на Светском првенству у одбојци одржаном 2006. године у Јапану.

Чланицама женске одбојкашке репрезентације Србије за освојену златну медаљу на Европском првенству 2019. године додељена је новчана награда од по 20.000 евра у динарској противвредности, а исти износ припао је и њиховом тренеру Зорану Терзићу.

По 20.000 евра додељено је и спортистима у дисциплини-Кошарка 3 на 3 за освојену златну медаљу на Европском првенству одржаном у Мађарској.

На седници су усвојене измене Уредбе о националним спортским признањима и новчаним наградама на Олимпијским играма, Параолимпијским играма и Шаховској олимпијади.

Како је саопштено, износ за освојену златну медаљу на овим такмичењима подигнут је на 50.000 евра у динарској противвредности, за сребрну на 45.000, а за бронзану на 35.000 евра.

Чланови владе донели су и одлуку да статус споменика културе добију зграда Гимназије у Чачку, кућа Јосифа Шојата у Београду и зграда „Хемпро“ на Теразијама у Београду, наведено је у саопштењу.

Град Крагујевац преузима предузеће за запошљавање инвалидних радника

Пише: З. Р.

Град Крагујевац постаће већински власник Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом “Шумадија” (раније “Шумадија ДЕС”) и докапитализоваће га са 70 милиона динара.

Истовремено, оснивачка права над Заводом за здравствену заштиту радника (ЗЗЗР), који је град преузео прошле године и који је пролетос од ликвидације спешен протестом запослених и бурном реакцијом јавности, поново ће бити пренета на државу.

Ово је, између осталог, одлучено на данашњој седници крагујевачког градског парламента, на којој је усвојена и иницијатива да се површина слободне радне зоне “Шумадија”, због, како је речено, повећаног интересовања инвеститора да своје погоне граде у Крагујевцу, повећа са пет на десет хектара.

Коментаришући одлуку о преузимању предузећа “Шумадија”, градоначелник Радомир Николић рекао је да је идеја да се са 65 милиона динара исплате заостале зараде запосленима, док је пет милиона предвиђено за набавку нове производне опреме.

– Циљ нам је постигнемо пуну ликвидност и финансијску стабилност и да предузеће настави да нормално да ради. Уз то, идеја је да нам држава пренесе свој део капитала у предузећу. На тај начин би град Крагујевац имао преко 50 одсто у капиталу, што значи да бисмо по основу закона, могли да поверавамо послове овом предузећу и да га специјализујемо за оно за шта нам је потребно у граду, али и да и даље буде присутно на тржишту и своје производе продаје другим локалним самоуправама, казао је Николић.

Предузеће “Шумадија ДЕС”, подсетимо, прочуло се у јулу 2012, када је група од седморице инвалидних радника три седмице заредом штрајковала глађу, захтевајући исплату по осам заосталих зарада и помоћ државе за превазилажење производно-пословне кризе у фирми.

Телевизијски снимци и фотографије штрајка глађу болесних и гладних радника “Шумадије” потресале су тада не само шумадијску, него и најширу домаћу јавност и натерале надлежне да делимично испуне захтеве штрајкача.

Предузећа “Шумадија”, које производи металну галантерију, и даље послује на ивици колапса, а да ли ће град као власник успети да га постави “на здраве ноге”, остаје да се види.

Оснивачка права над Заводом за здравствену заштиту радника који је једина установа тог типа у Србији која функционише као привредно друштво, на Републику Србију ће бити пренета на основу новог Закона о здравственој заштити.

– Усвојен је нови Закон о здравственој заштити, а комплетно здравство, сем апотека, до краја ове године прелази на Републику. Проблем је у томе што је Завод за здравствену заштиту радника једина установа која као привредно друштво функционише у систему здравства у Србији и нигде законом није предвиђено на који начин ће се решавати судбина тог предузећа. Уколико сада мењамо његов правни облик, то значи гашење привредног друштва и оснивање нове установе, а локална самоуправа по закону не може да оснива установу здравства. То значи да оснивачка права над предузећем (ЗЗЗР- прим.аут.) морају да буду пренета на републику, након чега ће она да промени правну форму Завода, појашњено је на јучерашњој седници крагујевачког градског парламента.

Брнабић: Још се раде процене повећања плата у јавном сектору

Пише: Бета

Премијерка Србије Ана Брнабић изјавила је данас да се још раде процене колико ће бити повећање зарада у јавном сектору, али да је извесно да ће минимална зарада од идуће године бити већа за 11,1 одсто.

Она је новинарима казала да је тренд повећања минималне зараде последњих година у Србији, без обзира што синдикати нису сасвим задовољни, „запанујући“.

„У 2017. години је минимална зарада увећана 10 одсто, 2018. године 8,6 одсто, а ове године ће увећање бити 11,1 одсто“, казала је премијерка.

Захвалила је послодавцима што су сагласни са предложеним повећањем „минималца“ и истакла да се Влада Србије труди да им пореским мерама олакша пословање, као што је повећање неопрезованог дела зарада.

Брнабић је казала да је свесна да конкурентност привреде не може да се базира на пореској политици и да то није довољно.

Подсетила је да ће 1. октобра бити годину дана од када је уведена олакшица једногодишњег неплаћања пореза за младе који први пут оснивају своје фирме и видеће се ефекти те мере, а ако се покаже успешно, биће проширена.

По оцени премијерке, смањење пореза је у реду, али држава мора да буде конзервативна у том поступку како би се сачувала финансијска стабилност.

Она је казала да се не слаже са оценом да је тренутно посао у јавном сектору примамљивији од посла у приватном сектору.

„Имамо велике изазове да задржимо квалитетне људе у јавном сектору зато што имају боље прилике и боља примања у приватном сектору“, рекла је Брнабић и додала да је то добар показатељ оздрављења домаће економије.

Зашто приватне компаније не улажу више у Србији

БЕОГРАД: Вест да је Србија у 2018. години привукла више страних директних инвестиција него било која друга привреда у свету те величине, у делу јавности поново је покренула дилему зашто велике српске компаније и бизнисмени не улажу више у земљи, те да ли држава више подстиче странце.

"Све државе на свету траже стране инвеститоре. То раде и у Америци, иако та земља важи за најразвијенију у свету", указује за Тањуг члан клуба Привредник и власник ИТМ Групе Топлица Спасојевић и истиче да треба коначно отклонити ту, пре свега политичку, дилему да ли су Србији потребни страни инвеститори.

Различите инвестиције, додаје, из држава са свих континената које су усмерене у бројне секторе, добре су за нашу привреду, како укупна економија не би зависила од неколико великих гиганата у Србији.

Држава у том смислу, оцењује, иде у добром правцу.

И професор Београдске банкарске академије Зоран Грубишић сматра, као и Спасојевић, да је обим инвестиција из других земаља протеклих година свакако добра вест за нашу економију.

Обојица указују да је држава раније била принуђена да доводи стране компаније, који у фабрикама широм земље данас запошљавају десетине хиљада радника, махом нижих квалификација, док је, истичу, у последње време приметан другачији курс, односно да долази све више инвеститора који доносе нове технологије и траже образованији домаћи кадар.

Како год, домаће компаније немају капацитет да инвестирају колико и стране и није реално очекивати да "тас на ваги", у смислу висине улагања, буде на страни српских привредника, каже Грубишић.

Инвестиције из света су важне, каже он, како би се "изнивелислала" спољнотрговинска равнотежа у платном билансу, а да би се то десило, неопходно је довести свеж капитал у земљу. "Принуђени смо да будемо земља која привлачи капитал из иностранства. Када је то већ тако, тражите и одговарајућу структуру и нудите бенифиције, субвенције и усмеравање инвестиције тамо где држави одговара".

Било би, међутим, добро, сматра, да стране инвестиције буду праћене домаћим, али тако што ће се наше фирме више укључивати као "подизвођачи".

Топлица Спасојевић сматра да питање страних инвестиција треба посматрати дугорочно кроз развојни циклус сваке државе и њене економије.

Протеклих десет година држава је имала огроман проблем са незапосленошћу и реално је било, каже, да власт на сваки начин стимулише запошљавање.

Данас, када се појављује мањак радне снаге у Србији, указује, креатори економске политике треба да поставе нову агенду "на дневни ред", а то је довођење страних инвеститора који уносе нове технологије у земљу, како би се тиме спречио одлазак стручњака у иностранство.

На питање Тањуга кога држава више помаже, домаће или стране бизнисмене, Спасојевић подсећа на време од пре неколико година када домаћи привредници нису ни могли да конкуришу за субвенције.

С обзиром на то да данас постоји значајан број странаца који већ улажу, а нови су вољни да дођу у Србију, и број субвенција, каже, иде у њихову корист.

Однос субвенција је, оцењује, 90 према 10 у корист страног капитала.

Један од разлога зашто домаће компаније нису потпомогнуте колико и стране јесте, каже, чињеница да већина наших привредника нема капацитет за огромна улагања, како због кризе која је оставила траг на њихово пословање, тако због скепсе банака да им одобри повољне кредите.

Одређени број привредника, каже, због ранијих негативних искустава у сарадњи са влашћу не желе да траже субвенције, како им се не би пребацивала политичка повезаност са одређеним партијама.

У Министарству привреде кажу за Тањуг да Закон о улагањима не прави разлику између домаћих и страних инвеститора који, кажу, имају једнаке услове да конкуришу за средства подстицаја.

"Оно што прави разлику, јесте пре свега капацитет конкретне компаније за улагање", кажу надлежни.

У овој години потписано је 27 уговора о додели подстицаја, од чега је девет уговора потписано са домаћим, а 18 са страним инвеститорима.

Примера ради, додају, у прошлој години је од 24 потписана уговора, 13 потписано са домаћим компанијама.

Последња анализа Народне банке Србије, иначе, показује да су кредити привреди од стране водећих банака у Србији повећани у другом тромесечју ове године за 25,2 милијарде динара, при чему је преко 60 процената нових кредита одобрено сегменту микро, малих и средњих предузећа.

У Србију је прошле године ушло 3,5 милијарди евра страних инвестиција, што чини 8,2 одсто БДП-а и у том периоду било је 107 пројеката СДИ у различитим секторима, највише у производњи, аутоиндустрији, индустрији хране и дувана, текстила, некретнина...